

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET CLUEDO-MYSTERIE

Een komische thriller in vier bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3446

PERSONAGES

(4à5 dames – 5à6 heren)

KOLONEL MUSTARD, een echte legerkolonel, met alle autoritaire gedragingen vanden :

PROFESSOR PLUM, een redelijk zotte professor met extreme ADHD en “La Tourette” :

MENEER GREEN, een goochelaar, of dat denkt hij zelf toch :

MEVROUW PEACOCK, helemaal dement, blijft hangen in het oorlogsverleden :

MEVROUW SCARLETT, een kloosternon, maar geen alledaagse :

MEVROUW WHITE, madam chichi met haar (overleden) hondje aan de leiband :

DOKTER BLACK, een blinde man die overal de humor wel van ziet, nu ja ... ziet :

RECHERCHEUR THERESE, vrij nors type, maakt altijd ruzie met Rechercheur ‘Kloot’ :

RECHERCHEUR CLAUDE, even nors type, maakt altijd ruzie met Rechercheur ‘Trees’ :

PELCKENS, parketmedewerker (m/v), grofgebekt ... en da’s nog heel diplomatisch uitgedrukt :

DECOR

We zien een ruime inkomhal van een kasteel. Er hangt een grote kroonluchter tegen het plafond, er staan oude kandelaars en beelden op antieke tafels, en al even antieke schilderijen sieren de muren. Centraal in het midden staat een laag tafeltje met een duur antiek beeld op. Aan de linkermuur hangt een grote koperen bel met een touw aan. Daaronder staat een tafel met een antiek, maar werkend telefoontoestel. Er staan 3 antieke stoelen centraal achteraan tegen de muur. Boven die stoelen is een groot raam. Er is een deur links achteraan in de hoek met een bordje ‘Slaapkamers’, een deur links vooraan met een bordje “Bibliotheek”, een grote inkomdeur centraal achteraan naast het grote raam, en een deur rechts vooraan met een bordje ‘Keuken’. Er zijn dus 4 deuren in totaal.

KORTE INHOUD

Dokter Black organiseert een Cluedo-wedstrijd met als hoofdprijs een levensecht Cluedo-spel op zijn prachtig kasteel. De enige voorwaarde om deel te nemen: je naam moet voorkomen in het Cluedo-bordspel. Zes winnaars melden zich aan. Op zijn zachtst gezegd nogal bizarre figuren. En dat is nog maar het begin, want al snel valt er een echte dode en wordt het Cluedo-spel wel héél levensecht. En de niet alledaagse rechercheurs en het parket helpen de zaak ook niet echt vooruit.

EERSTE BEDRIJF

(Er klinkt een oude kasteel-deurbel. De deur links achteraan gaat open. Dokter Black komt de kamer binnen. Hij draagt donkere kledij, een donkere zonnebril en een witte stok, hij is dus duidelijk blind. Hij loopt de kamer in en stormt recht op het centrale beeld af. Vlak voor het beeld loopt hij er rakelings langs. Hij kijkt naar de zaal (die vermoedelijk reageert)).

BLACK : *(verontwaardigd)* Ik ken mijn eigen kasteel wel hé ... *(Hij keert om, loopt met snelle pas naar de inkomdeur rechts achteraan, gebruikt nauwelijks zijn witte stok, kijk nog eens gepikeerd naar de zaal en loopt bijgevolg met zijn gezicht tegen de deur. Hij wrijft over zijn pijnlijke neus en opent de deur.)*

(Mevrouw White komt binnen gewandeld met een tas. Ze trekt een leiband mee, met een wit hondje dat gewoon over de grond sleept. Ze praat tegen het hondje.)

WHITE : Allez kom, komaan zene, kom maar binnen zene, ja zene.

(White ziet Dr. Black staan en loopt er naartoe. Die wrijft nog steeds over zijn pijnlijke gezicht.)

Ik ben Mevrouw White en u bent ...?

BLACK : Ik ben tegen de deur gelopen ...

WHITE : Neenee, dat bedoel ik niet, u bent?

BLACK : *(snapt het nog niet helemaal.)* Ik ben blind ...

WHITE : Neenee, ik bedoel gewoon uw naam ...

BLACK : Aaaaah. Ik ben Dokter Black, aangenaam.

WHITE : *(richt zich tot haar hondje dat uiteraard nog steeds roerloos op de grond ligt.)*

Wat zeggen we dan? Dag Dokter Black ... *(Ze verduidelijkt voor Black dat ze tegen haar hondje bezig is.)* Mijn hondje ... *(Ze trekt het beest omhoog aan de*

leiband en legt het op haar arm.) Geef eens een mooi pootje, allez zene, geef eens een pootje aan Dokter Black.

BLACK : Hij bijt toch niet?

WHITE : Neenee ... hij doet niks ...

(Black denkt uiteraard dat het beest leeft en op de grond staat, en bukt zich om het beest een pootje te geven. Maar het beest zit op de arm van White. Black voelt niks op de grond. Mevrouw White ziet dat Black zich bukt, en bukt zich ook om het hondje naar Dokter Black te begeleiden. Maar Black komt op dat moment al terug omhoog waardoor ze elkaar mislopen. Dat scenario tekent zich drie keer na elkaar af. Het gaat als een jojo op en neer. Mevrouw White geeft het op en blijft staan. White legt het pootje van de hond in de hand van Black. Aarzelend voelt die aan het pootje. Het beest verroert uiteraard geen vin.)

BLACK : *(verbaasd)* Hij is wel héél rustig hé ...

WHITE : Jaja, doodbraaf is hij, doodbraaf ...

BLACK : Ja ... met de nadruk op “dood” precies ... haha.

WHITE : *(glimlacht en zet haar hondje weer op de grond. Het blijft weer roerloos liggen.)* Ik ben één van de winnaars van de Cluedo-wedstrijd. Ik ben uitgenodigd voor het groot live Cluedo-spiel hier in het kasteel.

BLACK : Ja, welkom. We wachten nog eventjes op de andere kandidaten.

WHITE : Ik ben eerst?

BLACK : *(wijst naar de verder lege hall.)* Ziet ge dat niet?

WHITE : Ja, ik wel ...

BLACK : Grappig ...

WHITE : Sorry ... *(Ze trekt haar hondje weer op haar arm. Kinderachtig)* Dan moeten we wachten hé, want we zijn eerst. Ja zene, we zijn eerst.

BLACK : Hij blaft blijkbaar ook niet echt veel hé ...

WHITE : Nee, da's lang geleden dat hij nog geblaft heeft ... Sinds hij een tijd geleden eens onder een vrachtwagen is gelopen, heeft hij niet meer geblaft ... Hij is ervan in shock denk ik, hij is heel rustig geworden sindsdien ...

BLACK : Ja, het is te zeggen, ge zou bijna zeggen dat hij dood is, zo rustig ...

WHITE : *(kijkt naar haar hondje.)* Haha, maar wat zeggen ze nu ... dood ... Nee hé, nee zene, wij zijn niet dood hé. Spring maar terug op de grond, hop. *(Ze laat het beestje op de grond vallen. Het beest valt als een blok en blijft roerloos liggen. Uiteraard is het morsdood.)* Hij slaapt denk ik ...

(Black trekt een bedenkelijk gezicht. Er wordt weer gebeld. Dr. Black loopt weer iets te snel richting de deur en loopt dan ook opnieuw met zijn gezicht tegen de deur.)

BLACK : Godverdomme hé ...

(Black opent de deur en wrijft weer over zijn pijnlijke neus. In het deurgat staat Green. Hij houdt een reiszak en een groot wit laken vast. Hij doet een stap naar binnen en zet eerst zijn zak neer.)

GREEN : *(heel teatraal)* Hallo allemaal, ik ben Mister Green, NU ben ik er ... *(Hij houdt het laken omhoog, beweegt er wat mee en zet zich er helemaal achter.)*
En NU ... ben ik WEG ...

(Green laat het laken plots naar beneden vallen als een echte illusionist, maar je ziet hem overduidelijk nog heel stuntelig weglopen door de voordeur naar buiten. Het oogt echt belachelijk. Even later kijkt hij om de hoek van het deurgat, komt terug binnen en steekt zijn hand uit naar Black. White verduidelijkt met gebaren dat die blind is. Green pakt zelf de hand van Black, en geeft ook White een hand.)

Green, aangenaam. Dat was mijn grote verdwijntruuk. Had ge me zien weglopen? Nee hé ...

WHITE : *(kijkt bedenkelijk en wijst naar de blinde Dr. Black.)* Volgens mij heeft zelfs HIJ u zien weglopen ...

GREEN : Oei, dan is er nog werk aan de grote verdwijntruc van ... Mister Green Magic! *(Hij maakt wat goochelaarsgebaren.)*

WHITE : Verdwijntruc? Mister Green Magic? Zijt ge goochelaar? Was Green geen Dominee in dat spel? Was dat niet Dominee Green in Cluedo?

GREEN : Misschien, maar ik ben goochelaar ...

WHITE : Allez, goochelaar zeg...

GREEN : Ja, ik ga de wereld veroveren met mijn goochelkunsten ...

WHITE : Dan zult ge toch nog een beetje moeten oefenen denk ik ... *(Ze richt zich tot Black.)* Mocht dat eigenlijk voor de wedstrijd? Wél de naam Green maar geen dominee?

BLACK : Jaja, het beroep maakt niet zoveel uit, als de achternaam maar klopt.

GREEN : Ah voilà.

WHITE : Allez dan ...

GREEN : *(kijkt naar White en maakt wat goochelaarsgebaren rond haar hoofd.)* Pas maar op, of ik zal uw hondje eens wegtoveren ...

WHITE : Neenee, laat maar zo ... *(Ze kijkt de zaal in.)* Wie weet in welk Afrikaans dorp komt hij dan uit ...

BLACK : Bon, in elk geval ook welkom. We wachten nog eventjes op alle anderen.

(Er wordt opnieuw gebeld. Dr. Black loopt weer snel naar de deur, maar bedenkt zich vlak voor hij de deur opent. Geen drie keer! Traag en voorzichtig opent hij de deur. Maar de deur wordt, eens geopend, plots toch snoeihard tegen zijn gezicht geslagen. Mevrouw Peacock komt schichtig binnen, sluit snel de deur en zet zich geheimzinnig tegen de deur om ze te blokkeren. Ze draagt een hoedje, een lange regenjas en een paraplu. De anderen kijken verbaasd. Peacock smijt haar tas snel in de hoek. Ze loopt plots wild de kamer rond, kijkt schichtig in alle hoeken en opent alle deuren om te kijken of er iets of iemand achter zit. Plots zet ze zich bij de anderen. Die kijken verbaasd bij al die geheimzinnigheid.)

PEACOCK : *(geheimzinnig)* ‘Den Duits’ is binnengevallen ...

BLACK : *(luid)* Pardon?

PEACOCK : *(maant hem aan tot stilte. Fluisterend)* Sshht, ‘den Duits’ is binnengevallen. De troepen van Hitler zijn de grens al voorbij ... Nederland

had al gecapituleerd en nu wij ook. We gaan er misschien allemaal aan, de oorlog is nu écht begonnen ...

BLACK : *(schudt het hoofd.)* Oeioeioei, die is wat in het verleden blijven hangen ...

WHITE : *(loopt naar Peacock en schudt haar de hand.)* White, aangenaam.

PEACOCK : Peacock, maar ik heb nu geen tijd ... de oorlog is begonnen ... *(Ze richt zich tot Dokter Black en schudt aan zijn arm.)* Waar is de keuken?

BLACK : De keuken? Volg maar!

(Black loopt véél te snel in de richting van de zaal. Als hij bijna aan de rand van het podium is en de zaal in zou vallen roept de rest allemaal tegelijk.)

IEDEREEN : Hooooooooo !

WHITE : *(loopt er naartoe en wijst naar de keukendeur rechts vooraan.)* Op die deur staat 'keuken' ... ik neem aan dat het daar is ...

PEACOCK : Oké ... *(ze kijkt nog even schichtig rond)* ... oké ... *(Ze loopt heel snel de keuken in en keert plots nog even terug.)* Als de Duitsers bellen ... niet opendoen ... zééker niet opendoen! *(Ze verdwijnt snel weer in de keuken.)*

(White en Black zetten zich terug centraal.)

BLACK : *(zucht)* Zo dement als een draaideur ... wat is dat hier voor een circus!

(Er wordt weer gebeld.)

PEACOCK : *(komt snel weer even binnen vanuit de keuken.)* NIET opendoen, NIET opendoen, daar zijn ze ...

BLACK : *(lacht en loopt naar de deur.)* Ik ga het er toch op wagen ...

PEACOCK : *(in paniek)* Aiaiai ... miserie miserie miserie ... *(Ze loopt bloednerveus weer de keuken in en sluit de deur.)*

(Black opent (veilig) de voordeur. Professor Plum komt binnen, wandelt wat snel, nerveus en verwaasd rond, gaat voor Black staan, en kijkt hem strak

aan. Hij zet zijn tas neer.)

PLUM : *(plots)* ZAK!

BLACK : Pardon?

PLUM : ZAK! *(Hij gedraagt zich heel nerveus.)*

BLACK : Neenee, BLACK, niet ZAK ...

PLUM : Jaja ‘tuurlijk ... ‘tuurlijk ... *(Hij steekt zijn middenvinger op met bijhorend geluid en wandelt weer verdwaasd rond.)*

BLACK : Wat is dat voor iets ... gaat het meneer?

PLUM : *(plots heel rustig)* Jaja ... jaja ... het gaat ... het gaat!

(Black snapt er niks van. Plum loopt nerveus de kamer in en loopt naar White. Hij kijkt haar even strak in de ogen aan.)

STOMME GEIT !

WHITE : Wablief? Zeg meneer, alstublieft hé ...

PLUM : *(slaat even tegen zijn eigen kaak.)* Sorry ... sorry, Gilles De La Tourette.

WHITE : *(kijkt hem aan.)* Jaja, aangenaam meneer De La Tourette, maar een beetje beleefder mag wel zene, sorry dat ik het zeg.

PLUM : *(weer heel nerveus)* Neenee, ik heb Gilles De La Tourette, het syndroom van Gilles De La Tourette. Ik heet zo niet. Ik ben Professor Plum, Professor Plum ben ik ... Plum ... Plum!

WHITE : Aaah oké, ge hebt Gilles De La Tourette ... dat verklaart veel ...

PLUM : Ja hé, dat verklaart veel hé ... KAKMADAM!

WHITE : *(zucht diep. Ze steekt haar hand uit.)* White ...

(Plum geeft haar een hand en nadien de anderen ook, heel nerveus. Elke keer opnieuw zegt hij nerveus “Plum aangenaam”, terwijl hij iets té heftig hun handen schudt. Hij ziet plots de bel hangen links in de hal, twijfelt even en loopt er naartoe. Hij trekt er nerveus een paar keer heel stevig aan en glimlacht breed. De bel klinkt luid. Vanuit de keuken komt Peacock de ruimte binnengestormd. Ze draagt een hoop conservenblikken.)

PEACOCK : ALARM ... naar de schuilkelders! *(Ze is extreem ongerust.)*

PLUM : *(begint druk achter haar aan te lopen, de kamer rond.)* Oeioei ... oeioei ...
oeioei... ..

(Ze lopen als twee dwazen door de kamer. Plum maant iedereen aan te volgen.)

Naar de schuilkelders ... naar de schuilkelders ...

BLACK : *(is de drukte beu. Luid)* Halloooooooooo ...

PLUM : *(staat op dat moment vlakbij de telefoon, stopt en neemt de hoorn van de haak. Plots bloedserieus in de hoorn)* Hallo?

BLACK : *(herhaalt.)* Halloooo!

PLUM : *(kijkt naar Black, legt de hoorn neer, stapt naar Black en geeft hem nerveus een hand.)* Hallo ... Plum aangenaam ... *(En plots begint hij iedereen weer een hand te geven.)* Hallo, Plum aangenaam ... hallo, Plum aangenaam ...

(De anderen worden er stilaan nerveus van.)

BLACK : Dat was dus géén alarm, dat is een gewone bel, oké?

PEACOCK : *(kijkt hem een seconde heel verdwaaasd aan. Peacock plots weer)* Alaaaaaarm! *(loopt snel met haar conservenblikken naar de deur links achteraan.)*

GREEN : *(houdt haar tegen.)* Hey ... Mary Poppins ... wat gaat gij met al die conserven doen? *(Hij kijkt naar Black die uiteraard niks ziet, en slaat hem tegen zijn arm.)* Die is hier met heel uw keuken weg hé...

PEACOCK : *(verduidelijkt.)* Voedselvoorraad aanleggen ... het is oorlog ... hamsteren ...

BLACK : Wat een gedoe, wat een gedoe ... *(richt zich tot Peacock.)* Madam Peacock? Allez, terugzetten wat ge gepakt hebt!

PEACOCK : *(ratelend)* Jammaar ... de Duitsers ... 't is oorlog ... voedsel!

BLACK : *(is het nu écht beu. Luid)* SOFORT ! ... EINS ZWEI ... EINS ZWEI ... INS

ZWEI ...

PEACOCK : *(slaat helemaal in paniek.)* Oeioei, lap, die is al gecollaboreerd ... het gaat rap ...

(Peacock loopt, als een militair paraderend op het tempo van Black die in het Duits telt, terug naar de keuken met haar conserven.)

BLACK : Wat is dat hier allemaal ...

GREEN : Zeg dat wel ... Waarop wachten we nog?

BLACK : Op Mosterd.

GREEN : *(lachend)* Haha, ze is er juist terug mee naar de keuken ...

BLACK : Neenee, op Kolonel Mustard. Die moet nog komen en Mevrouw Scarlett ook nog.

GREEN : Aah oké ..

(Intussen komt Peacock weer terug binnen, nog één blik in haar jaszak wegmoffelend. Ze loopt ultra-geheimzinnig op de tippen van haar tenen naar het raam en kijkt snel naar buiten. Dan loopt ze naar de voordeur en legt haar oor te luisteren tegen de gesloten voordeur, terwijl ze haar vinger op haar mond legt opdat iedereen zou zwijgen. De rest kijkt verbaasd en geamuseerd.)

PEACOCK : Sssssht ...

(Het wordt muisstil in de kamer. Je kan een speld horen vallen. Er wordt plots heftig op de deur gebonsd. Peacock (en de zaal) schrikken zich uiteraard een ongeluk.)

MUSTARD : OPENDOEN! AUFMACHEN!

PEACOCK : *(loopt snel weg bij de voordeur, weer richting de keuken.)* Ooooch, ziet ge wel, ze zijn er al ... we gaan eraan ... we gaan eraan! *(Ze loopt voorbij Green.)*

GREEN : *(pakt in het voorbijlopen haar hoedje van haar hoofd.)* Maar, kijk nu! Ge zijt u een hoedje geschrokken ... haha ...

(Peacock kan er niet mee lachen. Ze pakt haar hoedje terug af en loopt in volle paniek de keuken weer in. Black loopt voorzichtig naar de deur en opent ze een stukje. Mustard slaat de deur heel hard open, weer tegen het gezicht van Black.)

BLACK : Godverdomme ZEG!

MUSTARD : *(negeert het en loopt bruusk de hall binnen. Hij draagt een legerzak en een militaire rijzweep.)* Inspectie, op uw plaatsen ... één rij ....

(De anderen zetten zich verbaasd en aarzelend op een rij. Enkel Black (die niks ziet) zet zich totaal ergens anders klaar. Plum gaat hem snel halen en zet hem achteraan in de rij.)

En ... RUST! *(loopt voorbij iedereen voor de inspectie en geeft kort commentaar.)* Schoenen niet gepoetst ... Schouders recht ... Kin omhoog ... *(Hij inspecteert ze één voor één en loopt tenslotte naar Black.)* Kolonel Mustard, tot uw orders!

(Black steekt zijn hand uit, maar Mustard klikt zijn hielen gewoon tegeneen en groet.)

GREEN : *(mompelend vanuit de rij)* Wat is dat zeg...

MUSTARD : *(kijkt boos achterom en loopt traag zwijgend naar Green. Hij tikt met zijn rijzweep tegen de wang van Green.)* GEEN insubordinatie hé ... soldaat!

GREEN : Geen wat?

PLUM : *(nervus)* Insubordinatie zei hij, geen insubordinatie... insubordinatie!

(Mustard loopt plots traag naar Plum. Die begint heel nerveus in zijn haar te krabben en met zijn handen te wriemelen terwijl Mustard onderweg naar hem is. Als Mustard er vlak voor staat kijkt die hem staalhard in zijn ogen. Plum slaat helemaal tilt. Plum slaat onhandig zijn hielen tegen mekaar en

groet zoals de scouts, met twee vingers omhoog.)

MUSTARD : WIE zijt gij?

PLUM : *(nervus)* Plum, aangenaam ... *(Hij wil Mustard een hand geven. Die reageert echter niet.)*

MUSTARD : En wàt was dat daarjuist ... PLUM?

PLUM : Niks niks niks ... *(pakt onhandig de hand van Mustard, kust zijn hand en wrijft erover.)* Braaf ... braaf ....

MUSTARD : *(trekt zijn hand nors terug en kuist ze af aan zijn vest. Roept)* Inspectie afgelopen ... ingerukt !

(Iedereen zet zich terug door mekaar. Green lacht.)

BLACK : *(zucht.)* Wat is dat hier allemaal !

GREEN : Ja, dat is hier wel zowat de zotste cluedo-doos die ik ooit heb gezien ...

BLACK : Bon, meneer Mustard, ook welkom, we zijn bijna compleet ...

MUSTARD : Op wie wachten we nog?

BLACK : Op Scarlett ... *(Hij zucht diep.)* Benieuwd wat dat gaat zijn ...

GREEN : Er zal er wel eens één normale tussen zitten zeker ... Ik ga eventjes naar het toilet, waar vind ik dat?

BLACK : Het toilet? Volg maar. *(Hij loopt weer veel te snel, en weer bijna recht de zaal in. Vlak aan de rand van het podium ...)*

IEDEREEN : Hoooooooooooo!

WHITE : *(loopt er weer naartoe en pakt Black nog nét op tijd bij zijn arm.)* Waar zijn de toiletten precies?

BLACK : In de gang van de slaapkamers.

WHITE : *(kijkt naar Green en wijst naar de deur links achteraan.)* Op die deur staat 'Slaapkamers', daar dus ...

(Green verlaat de kamer naar het toilet. Er wordt opnieuw aangebeld. Black opent de deur en neemt snel afstand van de deur, uit veiligheid. Deze keer lukt het vlekkeloos. Scarlett komt binnen. Ze draagt traditionele

zwarte nonnenkleren, maar wel een enorm kleurrijke, totaal niet passende rugzak. Ze wandelt heel mannelijk, met haar benen breed open. Ze smijt haar rugzak bruto in de hoek en steekt haar wijsvinger op.)

SCARLETT : Joeps!

MUSTARD : *(bekijkt haar.)* Dag zuster.

SCARLETT : *(kijkt hem nors aan.)* Ik ben uw zuster niet ... oké? *(Ze geeft Mustard een (iets te stevige) hand.)* Scarlett ...

(Ook de anderen stellen zich één voor één voor. Plum is de laatste en schudt haar nerveus de hand.)

PLUM : Plum ... plum ... plum ...

SCARLETT : Hey gast, zijt eens een beetje rustig ... Duracellkonijn ... godverdomme zeg ...

PLUM : *(is helemaal in shock bij het horen van haar gevloek.)* Hohoho ... Godverdomme zegt ze ... voor een non ... godverdomme zegt die zeg ... Hohoho....

SCARLETT : *(onderbreekt zijn drukte.)* HEY ! DIMMEN VRIEND !

PLUM : Jaja ... dimmen ... dimmen ... rustig ... rustig ... zen ... ying yang ... *(maakt even mediterende bewegingen. Maar dan loopt Plum nerveus plots weer naar de bel en belt zoals een kerkklok. Hij wijst naar Scarlett en begint plots te zingen.)* The hills are alive, with the sound of muuusiiiiic (SOUND OF MUSIC). *Hij maakt er een elegante pirouette bij zoals Maria Von Trapp in de bergen.)* Hahaha ...

(Iedereen staart hem vernietigend aan. Nerveus trekt hij nog eens aan de bel, deze keer weer luid en snel. Plots gaat de keukendeur weer open. Peacock komt de kamer weer ingelopen.)

PEACOCK : ALAAAAARM ! *(Ze loopt voorbij Mustard.)*

(Mustard houdt haar tegen. Peacock schrikt uiteraard van zijn “Duits” uniform.)

MUSTARD : HALT !

PEACOCK : Lap, ik heb ervan ... ik ben ontdekt ...

MUSTARD : WAAR denken we dat we naartoe gaan?

PEACOCK : *(begint zich te verantwoorden in onvervalst Jean-Marie Pfaff-Duits.)*

Nirgens mijnherr, ich gehe nirgens naarzoe ... Ich ging gewoon eens buiten kaaiken, maar als sie liever haben das ich binnen blaaij dan blaaij ich binnen mein Führer ... Voor maai is das gelaaaaik ... *(Ze groet hem als in het leger.)*

MUSTARD : *(vindt het wel lollig.)* Allez, dan is het goed ... ingerukt!

(Mustard wandelt weg en bekijkt wat schilderijen, één hand op de rug. Peacock loopt naar White. Ze trekt haar even opzij en fluistert.)

PEACOCK : Oef, al een geluk dat ik perfect Duits spreek en dat hij dacht dat ik een echte Duitse was ...

(Mustard heeft het gehoord, kijkt achterom en glimlacht. Hij reageert er verder niet op. Peacock ziet plots Scarlett staan en loopt snel naar haar toe. Ze slaat een kruisteken, geeft een hand en wil de hand van Scarlett kussen.)

Ooooch ... dag zuster!

SCARLETT : *(trekt haar hand bruut weg.)* Ik ben uw zuster niet .... oké?

(Peacock kijkt wat verbaasd. Green komt vlak daarna terug binnen vanuit het toilet. Ook hij ziet Scarlett staan en wandelt er naartoe.)

GREEN : Aha nog volk. Ik ben Green ... Dag zuster.

DE REST : *(in koor)* Ik ben uw zuster niet ... oké?

SCARLETT : *(wijst naar de anderen.)* Voilà!

GREEN : Haha oké dan. Ik ben dus Green ... of beter ...Mister Green Magic ... Ik ben goochelaar.